

Kırık Çizgiler

– AYDIN UZKAN · 12 Ocak 2014

.
. .
Gıcırdarken acizliğin sessizliği
Zamana dağılıyor yitik kelimeler
Rüzgarla avunuyor açmayı unutan her çiçek
Dinmiyor korkak sayıklamalar
Ve bir kez daha yırtıyor hayatın retinası

Islak bakışlar çoğalırken çatlak aynalarda
Göğe bırakılan balon sessizliğinde yaşıyor hayat
Örümcek ağlarına takılıyor fısıltılar
Törpüleniyor derin düşünmenin sesi
Ve virgüller düşüyor kelimelerin dudağına

Bülbüller sürgün olurken kargaların sultanlığında
Kabarıyor işaret parmağı zincirlenmişlerin öfkesi
Patlıyor şişmiş önyargılar bir bir
Ardından sis rengi umut giyiniyor insanlık
Ve artıyor lal seslere vurgun olanlar

Kıyıya vururken Polyanna'nın cesedi
Tosluyor gerçeğin duvarına mutluluk tacirleri
Reşit olmayan acılar bulutları arşınıyor
Ve baş döndürüyor cehaletten kavrulan aydınlar
Yine de kutsanıyor rüyaları çiğneyen tekerlekler

Ruhu öfkeyle kapatırken eller
Ha bire yol alıyor yelkenleri yolunmuş gemiler
Mıh gibi batıyor çaresizlik derinlere
Guruldayan zihinlerde kararıyor resimler
Ve kayboluyor insanlığın kör noktası

